

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 4 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Cluj – Rumänien) – Tribunalul Botoşani, Ministerul Justiţiei mot Maria Dicu

(Mål C-12/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Socialpolitik — Arbetstidens förläggning — Direktiv 2003/88/EG — Rätt till årlig betald semester — Direktiv 2010/18/EU — Det ändrade ramavtalet om föräldraledighet — Föräldraledighet anses inte utgöra en period av faktiskt arbete)

(2018/C 436/06)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ministerul Justiţiei, Ministerul Justiţiei

Svarande: Maria Dicu

Ytterligare deltagare i rättegången: Curtea de Apel Suceava, Consiliul Superior al Magistraturii

Domslut

Artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell bestämmelse, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken den tid en arbetstagare varit föräldraledig under en viss referensperiod inte anses utgöra en period av faktiskt arbete vid fastställande av den rätt till årlig betald semester som nämnda arbetstagare garanteras i denna artikel under den aktuella referensperioden.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 oktober 2018 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen sad Sofia-grad – Bulgarien) – Bahtiyar Fathi mot Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

(Mål C-56/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Gränser, asyl och invandring — Förordning (EU) nr 604/2013 — Artikel 3 — Avgörande av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare har lämnat in i någon medlemsstat — Prövning av en ansökan om internationellt skydd utan att det uttryckligen har fastställts vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen — Direktiv 2011/95/EU — Artiklarna 9 och 10 — Skälen till förföljelse grundar sig på religion — Bevis — Iransk lagstiftning om apostasi — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 46.3 — Effektivt rättsmedel)

(2018/C 436/07)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bahtiyar Fathi

Motpart: Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Domslut

- 1) Artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat ska, i en sådan situation som den som är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att den inte utgör hinder för att myndigheterna i en medlemsstat prövar en ansökan om internationellt skydd i sak, i den mening som avses i artikel 2 d i denna förordning, när dessa myndigheter inte uttryckligen i beslut har fastställt att denna medlemsstat är ansvarig för en sådan prövning enligt kriterierna i förordningen.
- 2) Artikel 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd ska, i en sådan situation som den i det nationella målet, tolkas så, att när en sökande av internationellt skydd överklagar ett beslut genom vilket sökandens ansökan fastställts vara ogrundad, är den behöriga domstolen i en medlemsstat inte skyldig att ex officio pröva om kriterierna och mekanismerna för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva ansökan enligt förordning nr 604/2013 har tillämpats korrekt.
- 3) Artikel 10.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, ska tolkas så, att en sökande av internationellt skydd som till stöd för sin ansökan åberopar en risk för förföljelse på grund av religion måste inte – för att underbygga sina påståenden om religiös övertygelse – uttala sig om eller förete handlingar i fråga om alla beståndsdelar av begreppet "religion" som avses i denna bestämmelse. Det ankommer emellertid på sökanden att på ett trovärdigt sätt underbygga sina påståenden genom att åberopa omständigheter vilka gör det möjligt för den behöriga myndigheten att förvissa sig om riktigheten av dessa.
- 4) Artikel 9.1 och 9.2 i direktiv 2011/95 ska tolkas så, att förbudet mot att agera på ett sätt som strider mot statsreligionen i ursprungslandet för den sökande av internationellt skydd, vilket om det inte respekteras leder till döds- eller fängelsestraff, kan utgöra "förföljelse" i den mening som avses i denna artikel, under förutsättning att myndigheterna i detta land vid överträdelsen av detta förbud i praktiken påför sådana påföljder, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.

(¹) EUT C 112, 10.4.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 2 oktober 2018 – Republiken Frankrike mot Europaparlamentet

(Mål C-73/17) (¹)

(Talan om ogiltigförklaring — Institutionell rätt — Protokoll om lokalisering av säten för Europeiska unionens institutioner och vissa av dess organ, myndigheter och enheter — Europaparlamentet — Begreppet "budgetsammanträde" som ska hållas i Strasbourg (Frankrike) — Artikel 314 FEUF — Utövande av budgetbefogenhet under ett extra plenarsammanträde i Bryssel (Belgien))

(2018/C 436/08)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda och E. de Moustier)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: R. Crowe och U. Rösslein)